

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

די מעשה מיט די בחינות
באידיש

די שיחות פון נאך ספורי מעשיות (2)

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף. דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - שיחות שאחר ספורי המעשיות - דערצייילט דורך רבינו נחמן מברסלב זיע"א
איבערגעארבעט דורך "מכון שנים קדמוניות" - לויטן היינטיגן אידיש - אן צו פארענדערן דעם רבי'נס לשון / פונקטליך איבערגעקוקט פונעם ערשטן דרוק שנת תקע"ו
פון רבי נתן זיע"א, און פונעם צווייטן דרוק שנת תר"י פון זיין תלמיד רבי נחמן מטולטשין ז"ל / די איינגערינגעלטע ווערסיע (0 זענען ערקלערונגען פון רבי נתן זיע"א /
די איינגעקעסטעלטע ווערסיע) זענען ערקלערונגען פונעם 'ספורי מעשיות' בלשון הקודש, אדער אייגענע ערקלערונגען [פאר באמערקונגען: 7631800@gmail.com]

שיחות שאחר ספורי המעשיות

ה - דער 'צדיק' וואס איז אויף אים ארויפגעפאלן 'עצבות'

[אות א] עס איז באוואוסט: אז 'עצבות',
'טרויעריגקייט', איז זייער א מיאוס'ע מדה! און
מ'דארף זיך זייער דערווייטערן דערפון! - און
מ'דארף זיך אויפגעבן און זיך דערהייבן!

ווייל ער דארף וויסן: אז יעדן 'יר' און 'פיג', וואס
דער מענטש רירט זיך און רוקט זיך, ווען ער גייט
אריין אין עבודת-השם - איז זייער טייער אין
אייבערשטנ'ס אויגן - אפילו ער רוקט זיך בלויז א
האר! - ווייל וויבאלד דער מענטש איז אין א 'גנה',
אין 'עולם-העשיה' - איז דערפאר זייער שווער אויף
אים, יעדן ריר און פיג! - דעריבער איז דאס זייער
טייער אין אייבערשטנ'ס אויגן!

[אות ב] און עס איז געווען א מעשה מיט א צדיק:
וואס איז ארויפגעפאלן אויף אים א גרויסן
'טרויעריגקייט' [עצבות] און 'שוועריגקייט'! - און ווען
ס'איז זיך מתגבר אויף א צדיק 'עצבות', איז דאס
זייער שווער פאר אים - ווייל אויף א 'צדיק',
שטארקט זיך דאס זייער פיל!

ביז ס'איז ארויפגעפאלן אויף אים, אזויפיל
'פוילקייט' [עצבות] און 'שוועריגקייט' - ביז ער האט
זיך שוין ממש געקענט אוועקרידן פון זיין
פלאץ, צוליב די גרויסע 'שוועריגקייט' און 'עצבות',
וואס האט זיך זייער געשטארקט איבער אים!

און ער האט זיך געוואלט דערפרייען, און זיך
דערהייבן! - און ער האט זיך מיט גארנישט געקענט
דערפרייען און דערהייבן! - ווייל מיט יעדע זאך
וואס ער האט זיך געוואלט דערפרייען, האט אים
דער 'בעל-דבר' געטראפן דערינען 'עצבות'! - ביז ער
האט שוין גארנישט געהאט קיין שום זאך מיט וואס
זיך צו דערפרייען! - ווייל מיט יעדע 'שמחה' וואס
ער האט זיך געוואלט דערפרייען און זיך אויפהייבן,
האט ער אים געטראפן דערינען 'עצבות'!

און ער האט זיך אנגעהויבן צו דערפרייען, מיט די
'שמחה' פון "שלא עשני גוי!" "באשעפער, איך

דאנק דיר, אז דו האסט מיר נישט פאשאפן קיין גוי!"
- און דאס איז דאך זיכער, א גרויסע שמחה! וואס
האט נישט קיין שאץ! - ווייל מ'קען דאך נישט
אפשאצן די צווישנשייד און הילוק! 'טויזנטער און
צענדליגע-טויזנטער צווישנשיידן, וואס איז
פארהאן צווישן די הייליגקייט פון א איד, פון דעם
'נידריגסטן-פון-די-נידריגסטע' - צווישן די שלעכטס
און טובאך פון די 'גוים'!

און אז דער מענטש וועט גוט געדענקען דעם
אייבערשטנ'ס חסדים איבער אים: "אז ער האט אים
נישט פאשאפן קיין גוי!" - דארף ער זיכער זייער
פארגרעסערן זיין 'שמחה' דערמיט! - און דאס איז
אזא סארט 'שמחה', וואס אויף דעם איז נישט
פארהאן קיין 'עצבות'!

ווייל ממילא ווען ער דערפרייט זיך מיט אזא סארט
זאך וואס ער טוט אליינס, קען מען נאך טרעפן
דערויף 'עצבות' אויף יעדן סארט 'שמחה' - ווייל אין
יעדן זאך וועט ער [דער 'בעל-דבר'] אים טרעפן
'חסרונות', כדי אים נישט צוצולאזן זיך צו אויפהייבן
און זיך דערפרייען!

אבער מיט דעם זאך פון: "שלא עשני גוי", וואס דאס
איז גאר פונעם אייבערשטן אליין, ווייל דער
אייבערשטער האט דאך דאס געמאכט, אז ער האט
רחמנות געהאט אויף אים און אים נישט פאשאפן
קיין 'גוי' - וויאזוי איז מעגליך צו טרעפן א 'חסרון'
אינעם 'דאזיגן סארט שמחה', וויבאלד דאס איז דאך
'מעשה השם-יתברך' אליינס! - ווייל וויאזוי עס זאל
נאר זיין [וואס ס'גייט אלץ אריבער אויף אים], איז דאך אבער
כאטשיק פארהאן א ריזיגן צווישנשייד, צווישן אים
און די גוים, אן קיין שיעור און אן קיין שאץ!

[אות ג] און דער 'אויבנדערמאנטער צדיק' האט זיך
אנגעהויבן צו דערפרייען דערמיט [מיט די שמחה פון
"שלא עשני גוי"]! - און ער האט 'צוביסלעך צוביסלעך',
זיך אנגעהויבן צו פרייען און זיך צו דערהייבן! - און
יעדן מאל האט ער זיך מער און מער אויפגעהויבן
און דערפרייט! - ביז ער איז אנגעקומען צו אזא
'שטארקע און גרויסע שמחה'! אז ער איז צוגעקומען
צו "די שמחה" וואס 'משה רבינו' עליו-השלוים האט
געהאט, בשעת ווען ער איז ארויפגעגאנגען אין הימל
צו באקומען די 'לוחות' [אבות-דבר-נתן פ"ב ה"ג]!

און אזוי אינצווישן וואס ער [דער 'אויבנדערמאנטער צדיק'] דערהייבט זיך און דערפרייט זיך אזוי - איז ער געפלויען אין די 'עולמות', עטליכע טויזנטער מייל! [דאס הייסט: ער איז געפלויען בתוך די 'עולמות', און ער האט אנגעהויבן צו פליען פון דעם פלאץ אין 'עולם-העליון' וואו ער איז געווארן דאךט פריילעך - זעה ווייטער!]

און אזוי אינמיטן, קוקט ער זיך אן, און ער [זעהט: אז ער] איז זייער ווייט [העכער] פון דעם פלאץ וואו ער איז געווען פריער!

און ער האט געהאט 'גרויס צער' - ווייל ער האט געמיינט: אז ער וועט אריינפאלן צו עפעס א אנדערן פלאץ! [ווייל וויבאלד ער האט זיך דאך גערוקט העכער, איז אויב ער וועט אראפפאלן פון זיין עבודה - וועט ער דאך אראפפאלן אויף אן אנדערן פלאץ, לויט וויפיל ער האט זיך גערוקט אויבן - זעה בילד ווייטער] - און ס'וועט זיין אויף אים א גרויסן וואונדער [ווען מ'וועט אים זעהן אויף א אנדערן פלאץ פון פריער - און מ'וועט זאגן]: "אז ער איז פלוצלינג געלעבט געווארן" [פונעם פריערדיגן פלאץ]! - און דער צדיק וויל דאך זיין שטענדיג "הצנע-לכת" [מ"כ ג, ח]! "לעבן באהאלטן און באשיידן"! [במילא וויל ער נישט מ'זאל זעהן: ווי ער שטייגט און גייט העכער!]

[אות ז] און די 'שמחה' האט אנגעהויבן אוועקצוגיין! ווייל 'שמחה' האט א 'גרעניץ', וואו עס הייבט זיך אן, און וואו עס ענדיגט זיך! - און ווען די 'שמחה' האט זיך אנגעהויבן צו ענדיגן, האט זיך דאס געענדיגט 'צוביסלעך צוביסלעך' - און ער איז געווארן דערנידערט [פון דאךט וואו ער איז ארויפגעפלויען] 'צוביסלעך צוביסלעך'!

און ווען ער איז צוריק אראפגעגאנגען [אראפגעפלויען] און דערנידערט געווארן, פונעם פלאץ וואו ער איז דארט ארויפגעפלויען בשעת די [אויבנדערמאנטע ריזיגע] 'שמחה' - איז ער נישט גלייך צוריק אנגעקומען צו זיין ערשטן פלאץ [אין 'עולם-העליון'] פון וואו ער איז פון דארט ארויפגעפלויען [זעה אויבן] - [דאס הייסט: אז ער איז נישט אראפגעפלויען צוריק] אויפן זעלבן וועג-גאנג פון זיין פליען [אויף ארויף]! - נאר ער איז גלייך אנגעקומען אונטן [דא אויף דער 'דאזיגער אונטערשטער-וועלט'], צום זעלבן פלאץ פון וואו ער איז [געווען פריער ווען ער איז] ארויפגעפלויען [פאר ער איז געווארן גאר פריילעך]!

און דערפאר איז געווען א גרויס וואונדער: אויף דעם וואס ער האט זיך געטראפן, נאכדעם וואס ער האט צוריק אראפגענידערט: ווי ער איז צוריק אנגעקומען

צו זיין 'ערשטן [זעלבן] פלאץ' [וואו ער איז געווען פאר ער איז ארויפגעגאנגען]?! - און פארשטיי גוט! [זעה בילד ווייטער].

ביז ער איז צוריקגעגאנגען [צוריק אנגעקומען] צום זעלבן פלאץ וואס ער איז קודם דארט געווען [בשעת ער איז געווען בעצבות]!

און ער קוקט זיך אן, און ער זעהט: אז ער איז ממש אויפן זעלבן פלאץ וואו ער איז פריער געווען! און אז ער האט זיך נאך גארנישט אוועקגערוקט פון זיין פלאץ! נאר אפשר אזוי-ווי א 'האר', וואס א מענטש קען דאס נישט אפשאצן, נאר דער אייבערשטער!

און דאס איז געווען א גרויסן וואונדער אין צדיק'ס אויגן: "אז ער איז דאך אזויפיל געפלויען אין די 'עולמות', און 'דא אונטן' האט ער זיך גארנישט גערוקט!"

האט מען אים געוויזן: אז ס'איז אזוי טייער אין דעם אייבערשטנס אויגן, יעדן קליינעם 'ריר' און 'פייג' וואס דער מענטש רוקט זיך אויף דער וועלט, אפילו קלענער פון א 'האר'! - אז 'טויזנטער און צענדליגער טויזנטער עולמות און מייל', זענען נישט ווערט [האבן נישט אזא גרויסן חשיבות] קעגן דעם! [דאס הייסט: אז דא אונטן ווען מ'רוקט זיך א קליין פיצעלע, און מ'קוקט נאר אן צו 'עפעס א קליינעם] קדושה', אפילו נאר 'אזוי קליין ווי א האר' - איז דאס נאך סאך מער טייערער, ווי 'טויזנטער און צענדליגער טויזנטער עולמות' דארטן אויבן אין הימל [קוטי-הלכות, חול-המועד ד, יג; ראשית-הגז ד, א].

[אות ה] און דאס צו פארשטיין [דארף מען וויסן]: אז ס'איז באוואוסט: אז דער דאזיגער 'גשמיות'דיגער וועלט', איז נאר א 'מיטל פונקט' אינמיטן די 'גלגלים', ווי ס'איז ערקלערט דורך די 'בעלי-תבונה'! [חזקמת אסטראנאמיע, די גאנג פון די זון, לבנה, און שטערנס - זעה: 'רמב"ם' הלכות קדוש-החדש; ספר-הבבית; ספר-התבונה פון רבי חיים וויטאל]! - און כל-שכן קעגן די 'עולמות-העליונים', ווערט די 'גאנצע וועלט' זיכער נישט באטראכט, מער ווי א 'פינטעלע'!

און ס'איז באוואוסט: אז אלע 'שטריכן' וואס דו וועסט ציען פונעם 'מיטל פונקט' - זענען זייער נאנט ביים 'פונקט', איינס צום אנדערן! און ווי מער זיי דערווייטערן זיך פונעם 'פונקט', ווערן זיי מער דערווייטערט איינס פונעם אנדערן!

און אזוי אויך ווען די 'שטריכן' דערווייטערן זיך גאר אסאך פונעם 'פונקט', דערווייטערן זיך דאן אויך די

[ישעיהו טד, ג]! "קיינ שום אויג, הויץ דער אייבערשטער אליינס - קען נישט זעהן דאס גוטס וואס ער וועט מאכן, פאר די וואס האפן צו אים!"

*

(אין 'חיי-מוהר"ן' סה, שרייבט רבי נתן ז"ל: די מעשה פונעם צדיק וואס איז איינמאל אריינגעפאלן אין א 'גרויסן עצבות' וכו', וואס איז געשריבן אין 'ספורי-מעשיות' פונקט ווי איד האב דאס געהערט פונעם רבינ'ס מויל - האב איד געהערט פון איינעם פון אונזערע-לייט: "אז ער האט געהערט דעם 'דאזיגן מעשה' פונעם רבינ'ס מויל, אין אביסל א 'אנדערן נוסח'!" - און אויך אינעם 'סיפור-המעשה' איז געווען אביסל א 'ענדערונג' וכו'!

אז עס איז געווען א צדיק, וואס איז געווען אין זייער א גרויסע מדריגה - וואס ער איז געווען פון די 'בעלי השבוי-הנפש', וואס יעדן טאג האט ער זיך געמאכט א 'שבוי-הנפש': "צו ער האט דעם היינטיגן טאג, ריכטיג געדינט דעם אייבערשטן בשלמות, לויט זיין שטייגער שטענדיג!" - און ער האט אויסגערעכנט די זאכן וואס ער האט געדארפט טוהן אין דעם היינטיגן טאג! און ער האט געפונען: אז ער האט נישט יוצא געווען ידי-חובתו בשלמות אינעם דאזיגן טאג!

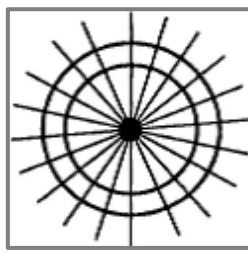
למשל: ער האט געדארפט ארומגיין אין שטוב 'אהין און אהער', אזויפיל מאל וויפיל ער האט געדארפט לויט זיין 'הויכן השגה'! - און אין יענעם טאג איז ער נישט אזויפיל ארומגעגאנגען אין שטוב, ווי עס פאסט לויט זיין מדריגה!

און דורכדעם איז ער זייער אראפגעפאלן אין זיינע געדאנקען! - ביז ס'איז אים שוין נישט מעגליך געווען זיך אויפצולעבן! - ביז ער האט זיך מדיח געווען מיט דעם וואס ער האט זוכה געווען: "שלא עשני גוי", "באשעפער, איד דאנק דיר, אז דו האסט מיר נישט באשאפן קיין גוי!"

[שרייבט רבי [נתן]: און פון דעם וועסטו פארשטיין: די מעלה און די גרויסקייט פונעם דאזיגן צדיק, ווי גרויס ער איז געווען - אז ער האט געהאט אזא הויכע עבודה מיט דעם וואס ער איז געגאנגען 'אהין און אהער' אין שטוב! - אז ווען ער האט נאר אביסל פארמינערט פון דעם דאזיגן עבודה, לויט זיין דיעה, האט ער זיך אזוי שטארק מצער געווען - ביז ער האט זיך שוין פמעט נישט געקענט אויפלעבן מער - ווען נישט וואס ער דערמאנט זיך פון: "שלא עשני גוי!"

זעה און פארשטיי און קוק: די 'עבודה פון די צדיקים', און זייער 'צער', אויף זייער פארמינערונג אין 'עבודת-השם' - ביז ווי ווייט, ביז ווי ווייט, דאס דערלאנגט! - אשרי להם! וואויל איז צו זיי!).

(רבי נתן ז"ל שרייבט אין 'לקוטי-הלכות', פסח ט, טו: דער עיקר 'פילה' וואס דער מענטש פאלט אראפ, איז צוליב 'גדלות' [גאונה] - אז ס'פאסט אים נישט צו טוען אזא 'עבודה' און 'פלאג', בשעת ווען ער האט נאך גארנישט אויפגעטוהן! - אבער דער וואס זוכט דעם 'אמת', זאגט ביי זיך אין הארצן: אז צוליב איין פינטעלע פון 'איין איינציגן געטליכן-שיין', איז ווערד דאס גאנצע פלאג בכפל-כפלים! - און אזוי-ווי דער צדיק וואס האט זיך דערפרייט דורך "שלא עשני גוי"!).

שטריכן' איינס פונעם אנדערן, נאר שטארק! כאטש וואס אונטן ביים 'פונקט' זענען זיי נאנט איינס צום אנדערן! - אזוי-ווי עס צייגט דאס דאזיגן בילד:

קומט אויס: אז אויב וועט ער זיך אויסמאלן אין זיינע געדאנקען: ווי עס ווערן געצויגן 'שטריכן' פון דעם 'אונטערשטן-וועלט', אפילו נאר ביז די 'גלגלים' - קומט דאן אויס: אז אפילו אויב ער גייט נישט אוועק פון זיין פלאץ, נאר [אזוי ווייניג] ווי א 'פאדעם' - פונדעסטוועגן: דארט אויבן ביי די 'גלגלים', ווערט ער דערווייטערט פון דעם [ערשטן] פלאץ וואו ער איז דארט געווען פריער, קעגנאיבער זיין קאפ - ווערט ער יעצט דערווייטערט 'עטליכע טויזנטער מייל', לויטן שאץ פון דאס גרויסקייט פונעם 'אויבערשטן גלגל' קעגנאיבער דעם 'אונטערשטן וועלט', ווי באוואוסט! - ווייל ס'איז דארטן אריינגעזעצט [אינעם גלגל], 'שטערנס', נאר אן קיין צאל, און יעדן 'שטערן' איז בערך אזוי גרויס ווי דער 'דאזיגער וועלט', און נאך גרעסער! [זעה נאך אין 'לקוטי-הלכות', ערוי-תחומין ה, כ].

[אות ו] כלי-שפן וכל-שפן ווען ער וועט זיך אויסמאלן אין זיינע געדאנקען: ווי די 'שטריכן' ווערן געצויגן ביז די 'עולמות-העליונים' - וואס אלע 'גלגלים', זענען גארנישט קעגן זיי! - קומט אויס: אז ס'איז נישט דא קיין שאץ צו די 'ווייטקייט' [העכערקייט] וואס ער האט זיך דערווייטערט [העכער געווארן] דארט אין די 'עולמות-העליונים', דורך א קליין פיגעלע 'ווייטקייט' [העכערקייט], אפילו בלויז 'ווייניגער ווי א האר' וואס ער האט זיך דערווייטערט [גערוקט העכער] און אוועקגעגאנגען, פונעם פריערדיגן פלאץ!

ווייל אפילו אויב דא אין דעם 'אונטערשטן וועלט', האט ער זיך נישט דערווייטערט און געגאנגען [העכער], נאר בלויז 'ווייניגער ווי א האר'! - וואס אין זיינע אויגן איז ער גארנישט ווייטער געגאנגען [גארנישט גערוקט העכער]! ווייל דאס קען דאך נאר דער אייבערשטער אליינס אפשאצן! - מיט דעם אלעמען: דארטן אין די 'עולמות-העליונים', איז ער דערווייטערט [העכער] געווארן 'עטליכע טויזנטער עולמות און מייל'!

און כלי-שפן וכל-שפן ווען דער מענטש גייט 'איין מייל' אדער 'עטליכע מייל' אין 'עבודת-השם'! דעמאלט איז: "עין לא ראתה" וכו' [נעשה למחפה לו]

[די אנדערע טיחות שאחרי ספורי-המעשיות - וועלן מיר בעזרת-השם איבערטייטשן אין א אנדערן געלעגנהייט]

נאמען _____
 טעלפון _____
 שטאט _____

דעם רבינ'ס מעשיות

בחינה אויף סיפורי מעשיות די שיחות פון נאך סיפורי מעשיות - (2)

- עס איז זייער טייער דאס וואס דער צדיק גייט אין די הויכע וועלטן
- ט. ווער וואוינט אין די צוויי פאלאצן?
 - אין ביידע וואוינען קנעכט
 - אין ביידע וואוינען קעניגן
 - אין איינע וואוינט א קעניג אין איינע א קנעכט
- י. איז דא א חילוק צווישן די צוויי פאלאצן?
 - זיי זעען אויס די זעלבע
 - באמת איז דא גרויסע חילוק צווישן זיי ביידע
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יא. דורך וועלכע מצווה זאגט אונז דא דער רבי, איז מען זוכה צו וויסן די חילוק צווישן זיי?
 - ציצית
 - תפילין
 - פדיון שבוים
- יב. וואספארא סגולה זאגט דער רבי אויף פאקין ר"ל?
 - מימאכט א באד פאר די קינד מיט קרייד און דריי מאל אזויפיל זייף
 - מימאכט א באד פאר די קינד מיט זייף און דריי מאל אזויפיל קרייד
 - מימאכט א באד פאר די קינד מיט קרייד און צוויי מאל אזויפיל זייף
- יג. פון וואס איז געקומען די קרענק ביז א סכנה ר"ל?
 - פון נישט א קלארע לופט
 - פון געוויסע עסן
 - פון חטא העגל
- יד. וואס זענען די צעהן קאפיטלאך תהלים וואס ווערן אנגערופן תיקון הכללי?
 - ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ.
 - י"ג, ל"ב, מ"א, נ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ.
 - ט"ז, כ"ג, ל"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ.
- טו. פארוואס איז נישט גוט אראפגעשריבן די מעשה וואס דער רבי האט דערציילט שבת חנוכה?
 - ווייל דער רבי האט עס דערציילט נאר מיט רמזים
 - ווייל מ'האט עס נישט גלייך אראפגעשריבן
 - ווייל מ'האט עס לכתחלה נישט קלאר ארפגעשריבן
- טז. וואס לערנסטו זיך פון די ביסל וואס עס שטייט יא אראפגעשריבן?
 - ווי שטארק מ'קען זיך מחיה זיין מיט א ספר (כתב פון מלך)
 -

- א. וואס דערציילט אונז דער רבי? אז ס'איז געווען א צדיק וואס ס'איז געפאלן אויף אים?
 - עצבות - טרויער
 - כבדות - שווערקייט
 - עצבות וכבדות גדול - א גרויסע טרויער און שווערקייט
- ב. וואס האט אים דער בעל דבר געטראפן אין יעדע שמחה?
 - עצבות
 - גאוה
 - שקר
- ג. וואספארא שמחה האט ער ביים סוף געטראפן וואס איז נישט געלונגען פאר'ן בעל דבר עס צוצושטערן?
 - אז ער האט געטוהן א גרויסע מצווה
 - אז ער האט געלערנט אסאך שעות
 - אז דער בעשעפער האט אים נישט געמאכט א גוי - שלא עשני גוי
- ד. צו וועלכע שמחה איז דער צדיק אנגעקומען דורך דעם?
 - צו די שמחה פון א חתונה
 - צו די שמחה וואס משה רבינו האט געהאט ביי מתן תורה
 - צו די שמחה וואס משה רבינו האט געהאט ווען ער האט מקבל געווען די לוחות
- ה. וואו ווייט איז דער צדיק געפלויגן אין די הויכע וועלטן בשעת ער איז געווען פרייליך?
 - ווי איין האר
 - ער האט זיך בכלל נישט גערירט
 - אפאר טויזענטער מייל
- ו. איז דער צדיק אראפ די זעלבע וועג וואו ער איז ארויף?
 - יא
 - ניין
 - דער רבי רעדט נישט דערפון
- ז. צו וואו איז דער צדיק אנגעקומען ווען ער איז אראפ דא אויף דער וועלט?
 - פונקט צו די זעלבע פלאץ וואו ער איז פריער געווען
 - מיט אפשר א האר געריקט פון דער פלאץ וואס ער איז פריער געווען
 - אפאר טויזענט מייל ווייט פון וואו ער איז פריער געווען
- ח. וואס זאגט אונז דער רבי האט מען אים געוואזן מיט דעם?
 - אז א צדיק קען אנקומען צו הויכע וועלטן
 - אז עס איז זייער טייער יעדע ריר וואס א מענטש רירט זיך אויף דער וועלט פארן אויבערשטן

ברוך הנותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה - מיט פיל הצלחה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.